

Τῆ ἱε' τοῦ μηνος αὐγουστοῦ
Μνήμη τῆς κοιμησεως τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης
ἡμῶν θεοτοκοῦ καὶ ἀειπαρθενοῦ Μαρίας

* * * * *

Εἰς τὸν μέγαν ἑσπερινόν

Εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως, ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμεν (γ'), καὶ τὸν προοιμιακὸν ψαλμὸν.

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Στιχολογοῦμεν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ, τὴν ἀ' στάσιν.

* * *

Οἱ ἐπιλυχνιοὶ ψαλμοὶ

ᾠδὴ 146 Πα ρ

Κυριε εε κε κραξα α προ ο ος σε ε ει
σα κου σο ο ο ον μου ει σα α κου ου σο ον
μου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ ρι ε ε κε
κρα α ξα προ ος σε ε ει σα κου σο ο ο ον μου ου
ου προ σρες τη φω νη η η η τη η ης δε η η
σε ω ω ω ως μου εν τω κε κρα γε ναι με προ ος
σε ε ε ε ει σα κου σο ον μου Κυ υ υ υ
ρι ι ι ι ε

Κα τευ θυν θη η η τω η προ ο ο σε ευ χη
η η μου ως θυ μι α α μα α α ε νω ω πι

ο ο ο ον σου ε παρ σις τω ων χει ει ρω ων μου
θυ σι α ε σπε ρι ι νη η ει σα κου σον μου Κυ υ
υ υ ρι ι ι ι ε

Στιχολογία υπό Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Θου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και θυ υ
ρανπε ρι ο χης πε ρι τα χει λημου

Μη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο νη
ρι ασ του προ φα σι ζεσθαι προ φα α σεις εν α μαρ
τι ι αις

Συν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι
αν και ου μη συν δυ α σω με τα των εκ λε κτων αυ
των

Παι δευ σει με δι ι και ος εν ε λε ει και ε λε γ
ξει με ε ε λε ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α τω
την κε φα λην μου

Οτι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο

κι αις αυ των ^Δκα τε πο θησαν ε χο με να πε τραςοι

κρι ται αυ των ^π9

Ακου σο νται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν

θη σαν ^Δω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης ^π9

δι ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην ^π9

Οτι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ

μοι μου ^Δε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ

χην μου ^π9

Φυ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συ νε στη σαν

το μοι ^Δκαι α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την

α νο μι αν ^π9

Πε σου νται εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρ

τω λοι ^φκα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ

θω ^π9

Φω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη μου

προ Κυ υ ρι ον ε δε η θην ^π9

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σιν μου

την θλι ψινμου ε νω πι ον αυ του απαγγε λω ^π₉

Ε ν τω εκ λει ει πειν εξ ε μου το πνευ μαμου ^π₉

και συ εγνωστας τρι βουςμου ^π₉

Ε ν ο δω τα αυ τη η ε πο ρευ ο μην ^Δ₂ ε κρω

ψανπα γι δαμοι ^π₉

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε

πον ^Δ₂ και ουκ η ην ο ε πι γι νωσκωνμε ^π₉

Α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε εστιν

ο εκ ζη τω ωντηνψυ χηνμου ^π₉

Ε κε εκρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα ^Δ₂ συ ει

η ελ πισμου με ρι ιςμου ει εν γη ζω ωντων ^π₉

Π ρο σχες προς την δε η σιν μου ο ο τι ε τα πεινω

θηνσφο δρα ^π₉

Ρ υ σαιμε εκ των κα τα δι ω κον των με ^Δ₂ ο ο

τι εκρα ται ω θησαν υ περ ε με ε ε ^π₉

Ε ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην μου του ε ξο
μο λο γη σασθαι τω ο νο μα τι ι σου

Ε με υ πο με νου σι δι και οι ε ω σου αν τα πο
δω ως μοι

Ε κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ
ρι ε ει σα α κου σον της φω νης μου

Γ ε νη θη η τω τα ω τα σου προ σε χον τα εις την
φω νη ην της δε η σε ω ως μου

Ἰστώμεν Στίχους Γ' καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια γ',
δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος ᾠ Πα ρ

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται;

ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος ε ε στιν

Αὐτόμελον.

Ω του πα δο ο ξου θαν μα α τος η πη γη η
η τη ης ζω ης ε ε εν μνη η μει ει ω ω τι
ι ι θε ε ε ται αι και κλι ι ι μαξ προ ος ου
ρα α νο ον ο ο τα φο ος γι ι ι νε ε ε ται αι

Ευ φραι αι νθ Γε εθ ση μα α νη της Θε ε ο
 το ο κου το α α α α γι ο ον τε ε ε με
 ε ε νο ος Βο η η σω μεεν οι πι ι στοι τον Γα
 α βρι η ηλ κε κτη με ε ε ε νοι οι τα α ξι ι ι
 α αρ χο ον Κε χα ρι τω με νη η χαι αι αι αι
 αι ρε ε ε ε με ε τα σου ου ο ο Κυ υ υ
 ρι ι ι ο ος ο πα ρε ε χων τω ω κο ο
 ο σμω δι α σου το με γα α ε ε ε ε ε
 λε ε ε ε ος

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ
 ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου,

ηλ πι σεν η ψυ χη μ ε
 πι ι τον Κυ ρι ι ον

Ω του πα δο ο ξου θαν μα α τος η πη γη η
 η τη ης ζω ης ε ε εν μνη η μει ει ω ω τι
 ι ι θε ε ε ται αι και κλι ι ι μαξ προ ος ου
 ρα α νο ον ο ο τα φο ος γι ι ι νε ε ε ται αι

Ευ φραι αι ν8 Γε εθ ση μα α νη της Θε ε ο
 το ο κου το α α α γι ο ον τε ε ε με
 ε ε νο ος Βο η η σω με εν οι πι ι στοι τον Γα
 α βρι η ηλ κε κτη με ε ε ε νοι οι τα α ξι ι ι
 α αρ χο ον Κε χα ρι τω με νη η χαι αι αι αι
 αι ρε ε ε ε με ε τα σου ου ο ο Κυ υ υ
 ρι ι ι ο ος ο πα ρε ε χων τω ω κο ο
 ο σμω δι α σου το με γα α ε ε ε ε ε
 λε ε ε ε ος

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας

ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ ε πι ι τον Κυ ρι ι ον
B α βαι αι αι αι αι των σων μυ στη ρι ι ων
 α α γνη του Υ ψι στ8 θρο ο ο νο ος α
 α α νε ε δει ει χθη ης Δε ε ε σποι οι οι να α
 και γη η θεν προς ου ρα α νο ον με ε τε στη ης
 ση η η με ε ε ρο ον Η δο ο ξα σ8 ευ πρε ε

πης θε ο ο φεγ γε ε σιν εκ λα α α αμ πϛ ϛ
 σα α χα α ρι ι ι σι ι Παρ θε ε νοι συν
 τη Μη τρι ι ι ι του Βα σι ι ι λε ως προς
 υ υ υ ψος ε πα αρ θη η τε ε Κε χα ρι
 τω με νη η χαι αι αι αι ρε ε ε ε με ε
 τα σου ου ο ο Κυ υ υ ρι ι ι ο ος ο
 πα ρε ε χων τω ω κο ο ο σμω δια σου το με
 γα α ε ε ε ε ε λε ε ε ε ος

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλή παρ' αὐτῷ
 λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραήλ

εκ πα σωντων

α νο ο μι ων α αυ τϛ

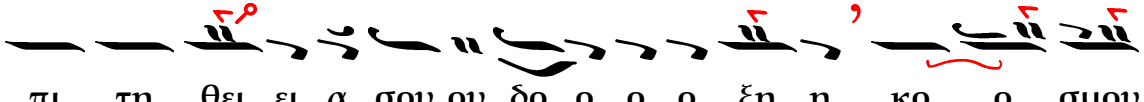



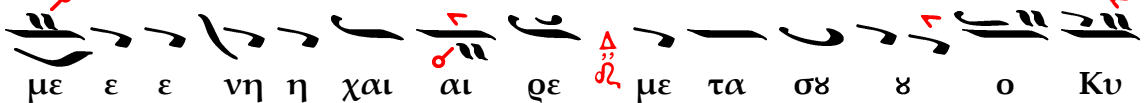
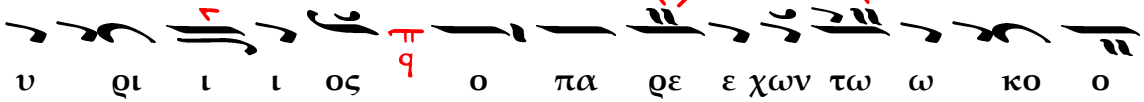
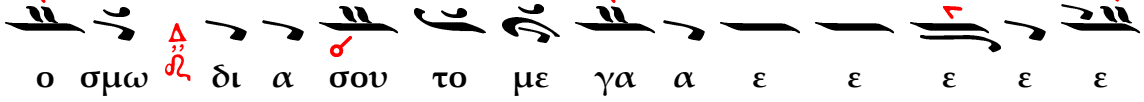

B α βαι αι αι αι των σων μυ στη ρι ι ων
 α α γνη του Υ ψι στϛ θρο ο ο νο ος α
 α α νε ε δει ει χθη ης Δε ε ε σποι οι οι να α
 και γη η θεν προς ου ρα α νο ον με ε τε στη ης
 ση η η με ε ε ρο ον Η δο ο ξα σϛ ευ πρε ε

πης θε ο ο φεγ γε ε σιν εκ λα α α αμ πϛ ϛ
 σα α χα α ρι ι ι σι ι Παρ θε ε νοι συν
 τη Μη τρι ι ι ι του Βα σι ι ι λε ως προς
 υ υ υ ψος ε πα αρ θη η τε ε Κε χα ρι
 τω με νη η χαι αι αι αι ρε ε ε ε με ε
 τα σου ου ο ο Κυ υ υ ρι ι ι ο ος
 πα ρε ε χων τω ω κο ο ο σμω δια σου το με
 γα α ε ε ε ε ε λε ε ε ε ος

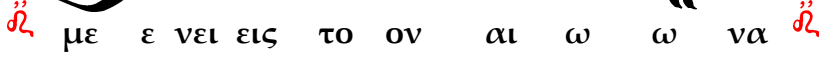
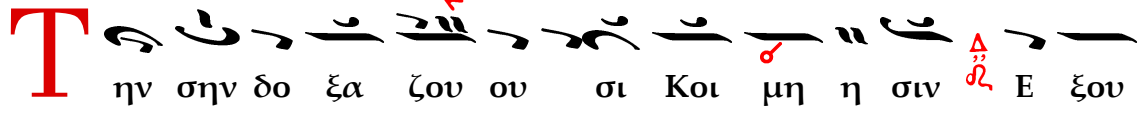
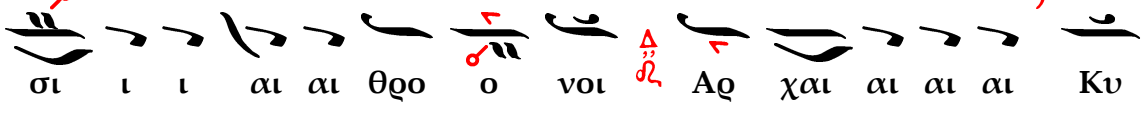
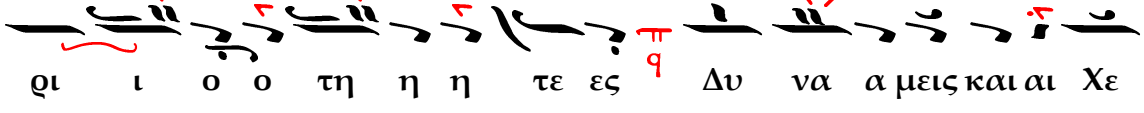

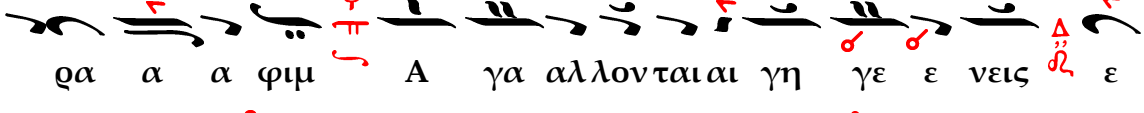

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη,
 ε παι νε σα τε


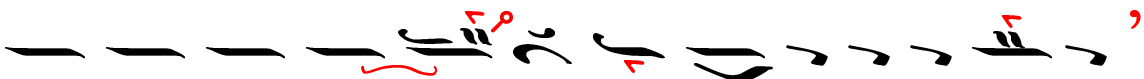




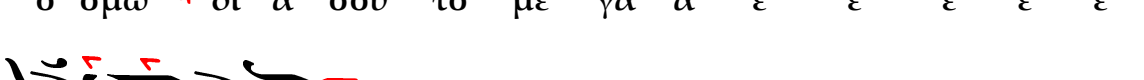
αυ τον πα αν τες οι λα α οι

Tην σην δο ξα ζου ου σι Κοι μη η σιν Ε ξου
 σι ι ι αι αι θρο ο νοι Αρχαι αι αι αι Κυ
 ρι ι ο ο τη η η τε ες Δυ να α μεις και αι Χε
 ρου ου βιμ και τα φρι ι ι κτα α α α Σε ε
 ρα α α φιμ Α γα αλλονται αι γη γε ε νεις ε



 πι τη θει ει α σου ου δο ο ο ο ξη η κο ο σμου

 ου ου με ε νοι οι Προσ πι πτου ου σι βα σι ι λεις

 συν Αρ χαγ γε ε λους Αγ γε ε ε ε λου οισ

 και αι με ε ελ πσ ς ς σι ι Κε χα ρι ι τω

 με ε ε νη η χαι αι ρε με τα σσ ς ο Κυ

 υ ρι ι ι ος ο πα ρε ε χων τω ω κο ο

 ο σμω δι α σου το με γα α ε ε ε ε ε

 λε ε ε ε ος


Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ’ ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια
 τοῦ Κυρίου





 με ε νει εις το ον αι ω ω να
T

 ην σην δο ξα ζου ου σι Κοι μη η σιν Ε ξου

 σι ι ι αι αι θρο ο νοι Αρ χαι αι αι αι Κυ

 ρι ι ο ο τη η η τε ες Δυ να α μεις και αι Χε

 ρου ου βιμ και τα φρι ι ι κτα α α α Σε ε

 ρα α α φιμ Α γα αλλονται αι γη γε ε νεις

 πι τη θει ει α σου ου δο ο ο ο ξη η κο ο σμου


 ου ου με ε νοι οι Προσ πι πτου ου σι βα σι ι λεις

 συν Αρ χαγ γε ε λους Αγ γε ε ε ε λου οισ

 και αι με ε ελ πϝ ϝ ϝ σι ι Κε χα ρι ι τω

 με ε ε νη η χαι αι ρε με τα σϝ ϝ ο Κυ

 υ ρι ι ι ος ο πα ρε ε χων τω ω κο ο

 ο σμω δια σου το με γα α ε ε ε ε ε

 λε ε ε ε ος

Ἦχος ♯ Πα ρ

Δ^{Πα} ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και Α γι ω Πνε ε

 ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω

 νων α α α μην

Θ^{Πα} ε αρ χι ω νε ε ευ μα α α α τι παν

 τοθεν οι θε ο φο ο ροι Α πο ο ο στο ο ο

 λοι υ πο νε ε φων με τα ρ σι ω ως αι ρο ο ο

 με ε ε ε νοι

Κ α τα λα βον τες το πα α να χρα αν τον και ζω
αρ χι κο σου ου σκη η νος ε ε ξο χω ως η σπα
α α α α ζο ο ο ον το

Α ι δε ε υ πε ε ερ τα α α α τοι των
ου ρα νων Δυ υ υ να α α μει εις συν τω οι
κει ω Δε ε σπο ο ο τη η πα α α α ρα γε ε
νο ο με ε ε ε ναι

Τ ο θε ο δο χον και ακραι φνε στα τον σω ω
μα προ ο πε εμ που ου σι τω δε ε ε ει κρα
του ου ου με ναι αι υ περ κο σμι ως δε ε προ ο
ω ω χο ον το και α ο ρα α τω ω ως ε ε
βο ο ων ταις α νω τε ε ε ραι αις τα
ξι α α αρ χι ι ι αι αις ι δου η παν τα
α α να α α ασ σα θε ο παις πα α α ρα γε ε
γο ο ο ο νεν

A ρα α τε πυ υ υ υ λας και τα α α

α αυ την υ περ κο σμι ι ω ως υ πο δε ε

ξα α σθε την του α ε να α α α ου ου ου

φω το ος Μη τε ε ε ε ρα α

Δ ι α ταυ της γαρ η παγ γε νη ης των βρο ο

των σω τη ρι ι α α α γε ε γο ο ο νεν

η α τε νι ι ζειν ουκ ι σχυ ο ο με εν και ταυ

τη α ξι ον γε ε ε ε ε ε ρας α πο νε

ε ε μεινα α δυ υ υ υ να α α τον

T αυ της γαρ το υ πε ερ βα α α α α λ λον

υ περ ε χει πα σαν ε ε εν νοιοι οι οι αν

Δ ι ο α χρα αν τε Θε ο ο ο το ο ο κε ε

α ει συν ζω η φο ρω ω Βα σι ι λει ει και το κω

ω ω ζω ω ω σα πρε σβε ευ ε δι ι η νε ε κως

πε ρι φρου ρη σαι αι και σω ω σαι α πο πα σης προ σβο

ο ο λη ης ε να αν τι ι ι ας την νε ο λαι
 αι αι α α αν σου την γαρ σην προ στα σι ι
 ι αν κε κτη η η με ε ε ε θα

Ε ις τας αι ω ω ω νας α γλα ο φανως μα α
 κα ρι ι ι ζο ο ο ον τε ε ε ες

* * *

Εἴσοδος καὶ ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχιον εὐχαριστίαν χῶμα·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανόυ, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἔσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σέ δοξάζει.

Φῶς ἰλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-Θ

Φως ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας
 δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϷ
 Ϸ Ϸ Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
 ου μα κα α ρος Ι η η σϷ Ϸ Ϸ Χρι ι
 στε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η η ην
 η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι

δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
 υ υ μνϛ ϛ με ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
 και αι ροι οι οισ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αις αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε ϛ
 ϛ ϛ ζω ω η η ην ο ο ο δι δς δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο σσ μος σε ε δο ξα α α α
 α α α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει

Και φάλλεται τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας.

Ἦχος π̣᾿ ϛ Κε ϕ

Θε ος εν τω ο νο μα τι σθ σω σον με

και εν τη δυ να μει σθ κρινεις με

Στίχ. α'. Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου

σαι τα ρη μα τα τς στο μα τος μϛ

Θε ος εν τω ο νο μα τι σθ σω σον με

και εν τη δυ να μει σθ κρινεις με

Στίχ. β'. Ἴδου γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι
και ο Κυ ρι ος

αν τι ληπτω ρ της ψυ χησ μθ

Θε ος εν τω ο νο μα τι σθ σω σον με

και εν τη δυ να μει σθ κρινεις με ε ε ε

* * *

Καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

(κη' 10-17).

Ἐξῆλθεν Ἰακώβ ἀπὸ τοῦ φρέατος τοῦ ὄρκου, καὶ ἐπορεύθη εἰς Χαρὸρᾶν, καὶ ἀπῆντησε τόπῳ, καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ· ἔδου γὰρ ὁ ἥλιος. Καὶ ἔλαβεν ἀπὸ τῶν λίθων τοῦ τόπου, καὶ ἔθηκε πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ· καὶ ἐκοιμήθη ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ, καὶ ἐνουπνιάσθη. Καὶ ἰδοὺ κλίμαξ ἐστηριγμένη ἐν τῇ γῆ, ἧς ἡ κεφαλὴ ἀφικνεῖτο εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ οἱ Ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἀνέβαινον καὶ κατέβαινον ἐπ' αὐτήν· ὁ δὲ Κύριος ἐπεστήρικτο ἐπ' αὐτῆς· καὶ εἶπεν· Ἐγὼ ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ τοῦ πατρός σου, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαάκ, μὴ φοβοῦ. Ἡ γῆ, ἐφ' ἧς σὺ καθεύδεις ἐπ' αὐτῆς, σοὶ δώσω αὐτήν καὶ τῷ σπέρματί σου. Καὶ ἔσται τὸ σπέρμα σου ὡσεὶ ἄμμος τῆς γῆς, καὶ πλατυνηθήσεται ἐπὶ Θάλασσαν, καὶ Λίβα, καὶ Βορρᾶν, καὶ ἐπὶ Ἀνατολάς· καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου. Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μετὰ σοῦ, διαφυλάσσω σε ἐν τῇ ὁδῷ πάσῃ, οὗ ἂν πορευθῆς· καὶ ἀποστρέψω σε εἰς τὴν γῆν ταύτην· ὅτι οὐ μὴ σε ἐγκαταλίπω, ἕως τοῦ ποιῆσαι με πάντα ὅσα ἐλάλησά σοι. Καὶ ἐξηγέρθη Ἰακώβ ἀπὸ τοῦ ὕπνου αὐτοῦ, καὶ εἶπεν· Ὅτι ἔστι Κύριος ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, ἐγὼ δὲ οὐκ ᾔδειν. Καὶ ἐφοβήθη καὶ εἶπεν· Ὡς φοβερός ὁ τόπος οὗτος! οὐκ ἔστι τοῦτο, ἀλλ' ἡ οἴκος Θεοῦ· καὶ αὕτη ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ.

Προφητείας Ἰεζεκιήλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

(μγ' 27, μδ' 1-4).

Ἔσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὀγδόης καὶ ἐπέκεινα, ποιήσουσιν οἱ

ιερεῖς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου ὑμῶν, καὶ προσδέξομαι ὑμᾶς, λέγει Κύριος Κύριος. Καὶ ἐπέστρεφέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν Ἁγίων τῆς ἑξωτερικῆς, τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολάς· καὶ αὕτη ἦν κεκλεισμένη. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· Ἡ πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἔσται, οὐκ ἀνοιχθήσεται, καὶ οὐδεὶς οὐ μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς· ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ εἰσελεύσεται δι' αὐτῆς, καὶ ἔσται κεκλεισμένη. Διότι ὁ ἠγούμενος οὗτος κάθηται ἐπ' αὐτήν, τοῦ φαγεῖν ἄρτον. Κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ Αἰλάμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐξελεύσεται. Καὶ εἰσήγαγέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς Βορρᾶν, κατέναντι τοῦ οἴκου· καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ πλήρης δόξης ὁ οἶκος Κυρίου.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

(θ' 1-11).

Ἡ Σοφία ὠκοδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον, καὶ ὑπήρξε στύλους ἑπτὰ. Ἔσφαξε τὰ ἑαυτῆς θύματα, καὶ ἐκέρασεν εἰς κρατῆρα τὸν ἑαυτῆς οἶνον, καὶ ἠτοιμάσατο τὴν ἑαυτῆς τράπεζαν. Ἀπέστειλε τοὺς ἑαυτῆς δούλους, συγκαλοῦσα μετὰ ὑψηλοῦ κηρύγματος ἐπὶ κρατῆρα, λέγουσα· Ὅς ἐστιν ἄφρων, ἐκκλινάτω πρὸς με. Καὶ τοῖς ἐνδεέσι φρενῶν εἶπεν· Ἔλθετε, φάγετε τὸν ἐμὸν ἄρτον, καὶ πίετε οἶνον, ὃν κεκέρακα ὑμῖν. Ἀπολείπετε ἀφροσύνην, καὶ ζήσεσθε· καὶ ζητήσατε φρόνησιν, ἵνα βιώσητε, καὶ κατορθώσητε σύνεσιν ἐν γνώσει. Ὁ παιδεύων κακούς, λήφεται ἑαυτῷ ἀτιμίαν. Ἐλέγχων δὲ τὸν ἀσεβῆ, μωμήσεται ἑαυτόν· οἱ γὰρ ἔλεγχοι τῷ ἀσεβεῖ μώλωπες αὐτῷ. Μὴ ἔλεγχε κακούς, ἵνα μὴ μισήσωσί σε· ἔλεγχε σοφόν, καὶ ἀγαπήσει σε. Δίδου σοφῷ ἀφορμὴν, καὶ σοφώτερος ἔσται· γνώριζε δικαίω, καὶ προσθήσει τοῦ δέχεσθαι. Ἀρχὴ σοφίας, φόβος Κυρίου· καὶ βουλὴ Ἁγίων, σύνεσις· τὸ δὲ γινῶναι νόμον, διανοίας ἐστὶν ἀγαθῆς. Τούτῳ γὰρ τῷ τρόπῳ πολὺν ζήσεις χρόνον, καὶ προστεθήσεται σοὶ ἔτη ζωῆς.

* * *

Ἡ ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ὁ προεστῶς ἢ ὁ ἀναγνώστης:

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς: Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κυρίου, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένας ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ

τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφυλάξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὴν Λιτὴν, Ἰδιόμελα.

Ἦχος ᾠ Πα ρ

Ε^{Πα} 
πρε πε τοις αυ το πταις τσ λο γσ και υ πη η ρε

ε ε ταις και της κα τα σαρ κα μη τρος α αυ τϛ
 την κοι μησιν ε ε ε πο ο πτε ε ευσαι τε
 λευ ται ον ς σανεπ αυ τη μυ στη ρι ι ο ον ι να
 μη μονον την α πο γης τϛ Σω τη ρος α να βασιν θε
 α σωων ται αλ λα και της τε κϛ σης αυ τον τη με τα
 θε ε ε σει μαρ τυ υ ρη η η σω ω ω ω σι
 δι ο περ παν το ο θεν θει α δυ να α α α μει ει ει
 πε ραι αι ω θε ε ε εν τες την Σι ων κα τε λαμ
 βα α νον και προς ου ρα νο ον ε πει γο με ε ε νη ην
 προ ε πεμ πον την α νω τε ε ε ραν τω ων Χε ρϛ ς
 βιμ ην και η μεις συν αυ τοι οις προ ο ο σκυ υ νϛ
 ς ς μεν ως προ σβευ ς ς σαν υ περ τω ων ψυ χω
 ω ων η η η η μων

Ἦχος Δι

Η των ου ρα νων υ ψη λο τε ρα α υ
 πα α α α αρ χϛ ς ς ς σα και των Χε ρϛ

βιμ ε ε εν δο ο ο ξο τε ε ρα και πα σης

κτι σε ω ως τι ι ι μι ι ι ω ω τε ε ε ρα

η δι υ περ βαλ λυ σα α αν κα θα ρο ο ο ο

ο ο τη η η η τα της α ι δι υ ου υ σι

ι ι ας δο χει ο ον γε ε ε γε ε ε νη με ε

νη εν ταις τυ γι υ χει ερ σι ση με ρον την πα να

γι αν πα ρα τι ι ι ι θε ται αι ψυ υ χη ην και

συν αυ τη πλη η ρυ υ υ ται τα συ υμ πα α αν

τα α χα α α ρας και η μιν δω ω ρει ει ει

ται το με ε γα α ε ε ε λε ε ε ε ος

Η Πα να μω μο ος Νυ υ υμ φη και Μη τη ρ της

ευ δο κι α ας τυ Πα α τρος η Θε ω προ ο ρι σθει

σα εις ε αυ τυ υ κα τοι οι οι κη σιν της α συγ

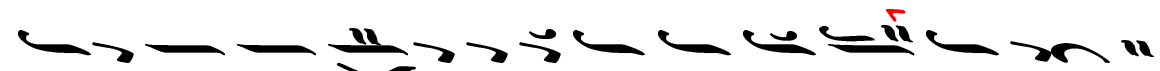
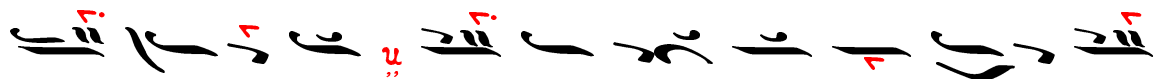

χη τυ ε ε ε νω σε ε ως ση με ρον την α χραν τον ψυ

χην τω ποι η τη και Θε ω ω ω ω πα ρα τι ι ι



θε ε ε ε ται ην α σω μα των Δυ υ να α α
μεις θε ο πρε πω ως υ πο δε ε ε χον ται και
προς ζω ην με τα τι θε ε ται η ον τως μη τη ηρ της
ζω ω ης η λαμ πας τσ α προ σι ι ι ι ι τσ
σ φω ω ω τος η σω τη ρι α των πι στων και ελ
πισ των ψυ υ χω ω ων η η η η μων


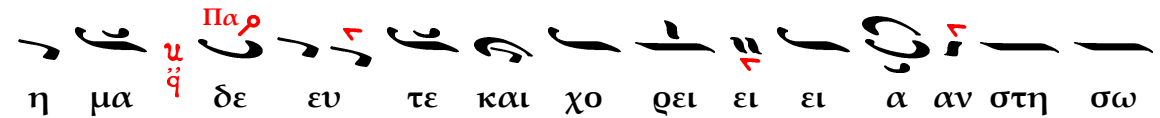
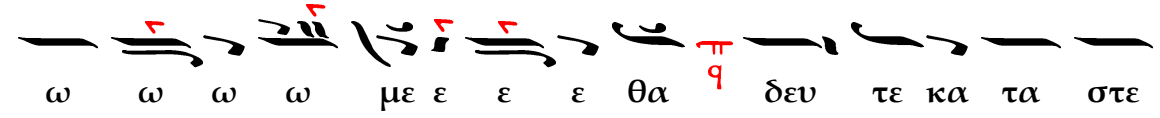
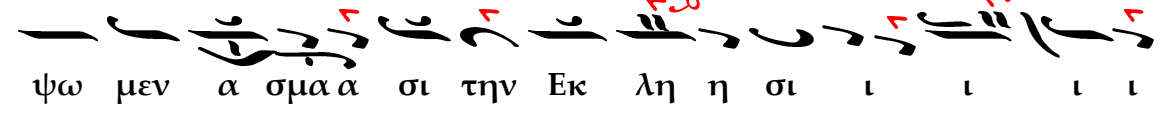

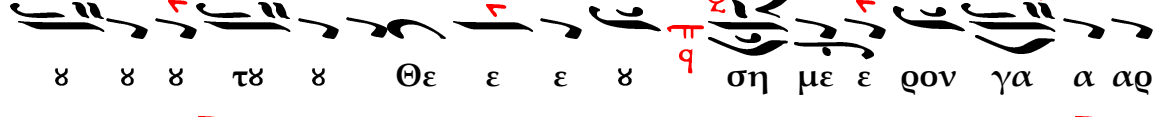
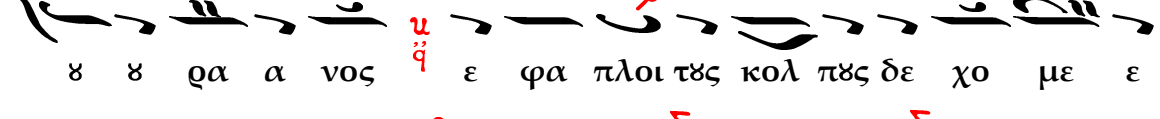

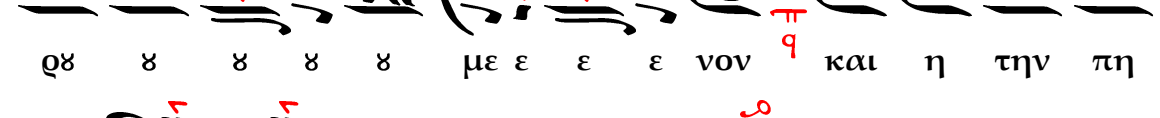

Ἦχος Γα ϕ

Δευ τε α πα αν τα τα πε ε ε ρα τα α
τη η ης γης την σε πτην Με τα στα σιν της Θε ο μη
το ο ρο ο ος μα α κα α ρι ι ι σω ω ω ω
με εν εν χερ σι γα αρ τσ Υι υι σ σ σ την ψυ
χην την α μω μο ο ον ε ε να α πε ε ε θε ε ε
το ο ο θεν τη α γι α κοι μη η η σει α αυ
της ο κο ο ο ο ο σμος α νε ε ε ζω ω
ο ο ποι η η η η θη η εν ψαλ μοις και αι
υ υ υ μνοι ο ις και ω δαι αις πνευ μα τι ι καις με


 τα των α σω μα α α των και των Α α α πο ο

 στο ο ο λων ε ε ορ τα α α α ζω

 ων φαι αι δρωσ

Ἦχος Πα ρ


 ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω ω

 Πνε ευ μα α α τι


 ευ τε φι λε ορ των το ο συ υ υ στη η η

 η μα δε ευ τε και χο ρει ει ει α αν στη σω

 ω ω ω ω με ε ε ε θα δευ τε κα τα στε

 ψω μεν α σμα α σι την Εκ λη η σι ι ι ι ι

 αν τη κα τα πα α α α αυ σει της κι βω τσ

 ς ς ς τσ ς Θε ε ε ς ση με ε ρον γα α αρ

 ς ς ρα α νος ε φα πλοι τς κολ πς δε χο με ε

 νος την τε το κυι αν τον εν πα α σι μη η χω ω

 ρσ ς ς ς ς με ε ε ε νον και η την πη

 γην τη ης ζω ω ης α πο δι δσ σατην ευ λο γι

αν στο λι ι ι ζε ε ται και ευ προ ε ε ε
πει ει ει αν Αγ γε λοιχο ρο στα τσ σι συν Α
πο ο στο ο λοις περι δε ως ε να τε νι ι ι
ι ι ζο ο ο ον τες εκ ζω ης εις ζω ην με θι
σταα με ε ε νηστης τε κσ ς ς ση ης τον αρ χη
γο ο ο ο ον τη ης ζω ω ω ης παντες προ σκυ
νη η σω μεν α αυ την δε ε ο με ε νοι οι συγ
γε νσ ς ςσ οι οι κει ο ο ο ο ο τη η η η
τος μη ε πι λα θη η δε ε ε σποι οι οι να
των πι στω ως ε ε ορ τα α ζο ο ο ο ο ο ο ο ον
τω ωντην πα να γι α αν σσ Κοι οι μη η σιν

Ἦχος ἦ Πα ρ

K αι νυ υ υ υ υν και α α ει και εις τσς
αι αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α μην
A σα τε ε λα α α οι τη μη τρι τσ
θε ς η μων α α α σαα α α τε ση η η

η η με ε ρο ο ον γαρ ^{Κε} την ο λο φω ω τον ψυ
 χην α αυ της εις τας α χραν τες πα α λα α α α α
 μας τς εξ αυ της σαρκω ω θε εν τος ^ο α νευ σπο ρας
 πα α ρα τι ι ι ι ι θη η η η σιν ^{Δι} ω και
 πρε σβε ε ευ ει ει α α δι α α λει ει ει πτω ω σδω
 ρη θη ναι τη οι κς με νη ει ει ρη η η νη ην και
 το με γα ε ε λε ο ο ο ο ο ο ο ος ^π

Εἰς τὸν Στίχον. Στιχηρὰ ἰδιόμελα.

^πἮχος $\frac{4}{2}$ Πα ρ

^{Βς} ευ τε α νυ μνη σω ω μεν λα α οι ^Δ την πα να
^{Πα} γι αν Παρ θε ε ε νον α α α γνην ^π ε
^{Βς} ξης αρ ρη τως προ ηλ θε σαρκω θεις ο λο γο ος τς Πα α
^{Πα} τρος ^Δ κρα ζον τες και λε ε ε γο ο ο ο ον τες ^π ευ
^{Βς} λο γη με νη συ εν γυ ναι ξι ι ι ι μα α κα α
^π ρι α α η γα α στηρ η χω ρη η σα α α
^{Βς} σα α Χρι ι ι στον ^π αυ τς ταις α γι αις χε ερ

^{Πα}
 σι την ψυ χη ην πα ρα α θε ε ε με ε ε ε ε
^{Β8}
 νη ^π₉ πρε σβευ ε α χρα αν τε σω θη η ναι τας ψυ υ χας
 η μω ων ^ε_χ ^π₉

Στίχ. Ανάστηθι, Κύριε, εις την ανάπαυσίν σου, ^π₉ συ και η κι

βω τος ^χ τ ε α γι α σμα α το ο ο ο ος ο ε ^π₉

Τ ην παν σε πτον ο ε κοι μη σιν Πα να γι α Πα ο

θε νε α α γνη ^Δ₂ των Αγ γε λων τα πλη η η θη ε εν ^{Β8}

ου ρα α α νω ^Δ₂ και αν θρω πων το γε νος ε πι της

^{Πα}
 γης μα κα ρι ι ι ζο ο ο ο μεν ^π₉ ο τι μη τη ο

γε γο ο νας ^π₉ τ ε ποι η του των α πα α α αν τω ων Χρι

στ ε ο ο τ ε ο θε ε ε ο ^π₉ αυ τον ι κε ^{Β8}

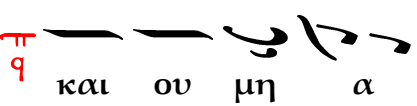
^{Πα}
 τευ ο ο σα ^ε_χ υ περ η μων μη παυ ση δε ο ο ο

με ε ε ε θα α α α τω ων ει εις σε με ε τα

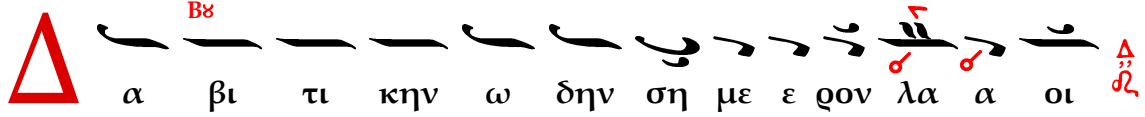
θε ε ον ^π₉ τας ελ πι ι ι δα ας θε ε ε

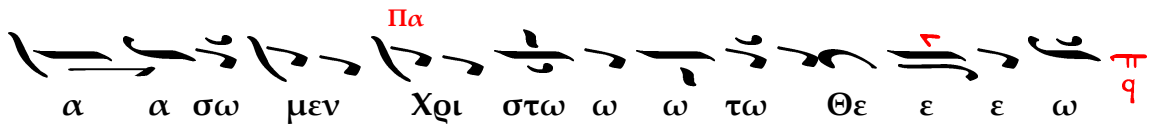
^{Β8}
 με ε ε ε ε νων ^π₉ θε ο το κε πα νυ μνη η τε

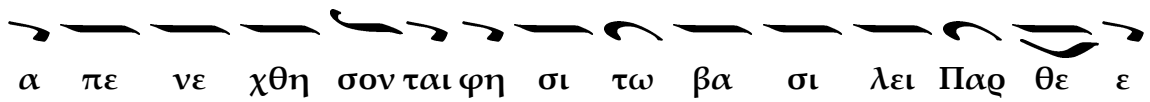
και αιαι α πει ει ρο γα με 

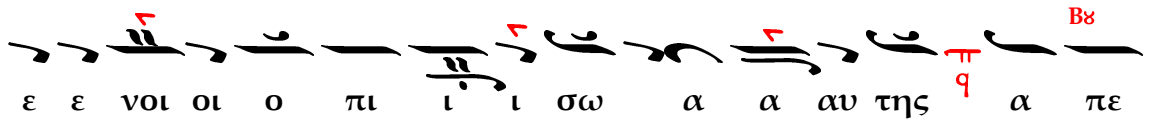
Στίχ. Ὁμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν 
και ου μη α

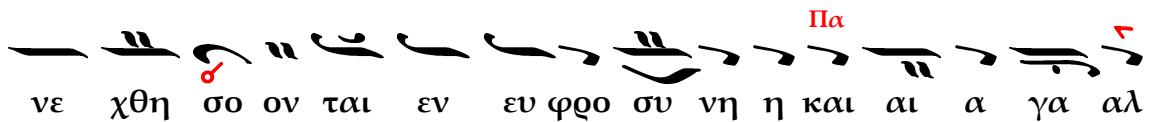
θε τη η η σει ει α α αυ την 

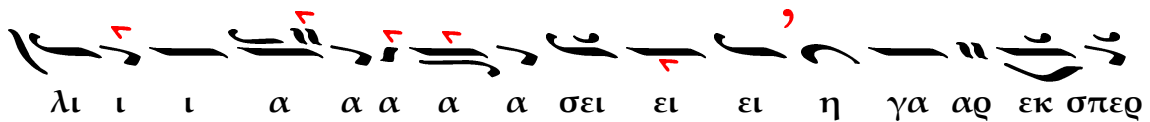
Δ α βι τι κην ω δην ση με ε ρον λα α οι 

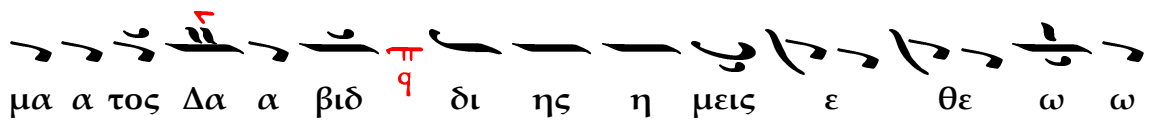
Πα α α σω μεν Χρι στω ω ω τω Θε ε ε ω 

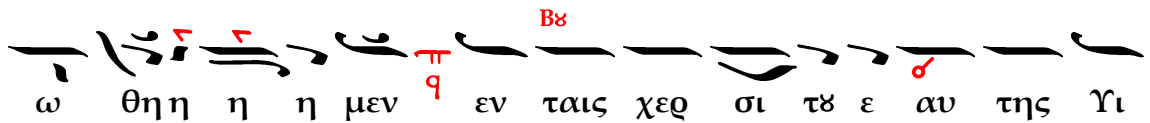
α πε νε χθη σονται φη σι τω βα σι λει Παρ θε ε 

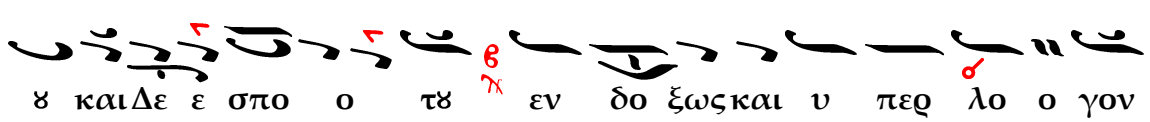
ε ε νοι οι ο πι ι ι σω α α αυ της α πε 

νε χθη σο ονται εν ευ φρο συ νη η και αι α γα αλ 

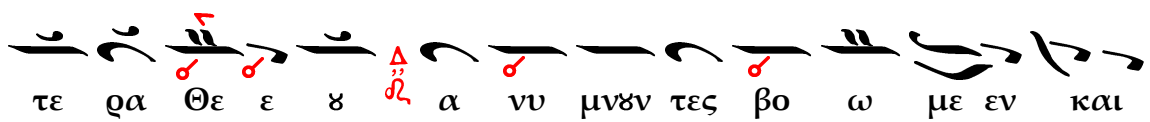
λι ι ι α α α α σει ει ει η γα αρ εκ σπερ 

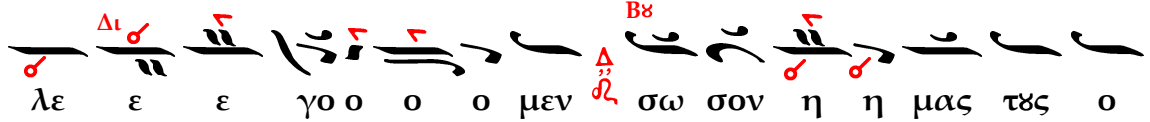
μα α τος Δα α βιδ δι ης η μεις ε θε ω ω 

ω θη η η η μεν εν ταις χερ σι τ ε αυ της Υι 

υ και δε ε σπο ο τ ε εν δο ξω και υ περ λο ο γον 

Πα με τα τι ι ι θε ε ε ε ται ην ως μη 

τε ρα Θε ε υ α νυ μνην τες βο ω με εν και 

λε ε ε γο ο ο ο μεν σω σον η η μας τ ε ο 

Πα μο λο γ υ υ εν τα ας σε Θε ε ο ο ο ο το ο ο ο 

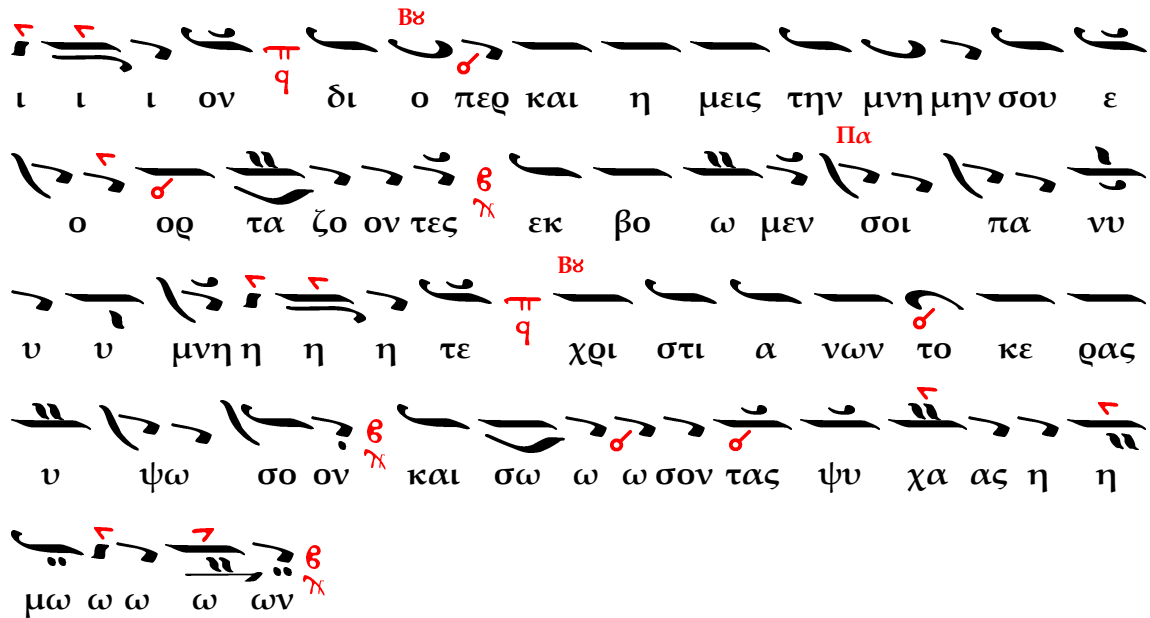
ο κον ^Μ α πο πα α ση ης πε ρι στα α σε
 ε ε ως ^{Β8} και λυ τρωσαι κιν δυ υνων τας ψυ υ χας
 η μων ⁶ ⁷

Ἦχος Πα ρ

Δ ο ξα α Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι υι ω ^Μ ^{Πα}
 και α γι ω ω Πνε ευ μα α α τι ^Μ ^{Πα}
Κ αι νυ υ υ υν και α α ει ^{Β8} και εις τ8 8 8ς
 αι ω ω ω νας ^{Πα} των αι ω ω νων α α α
 μην ^Π ⁹

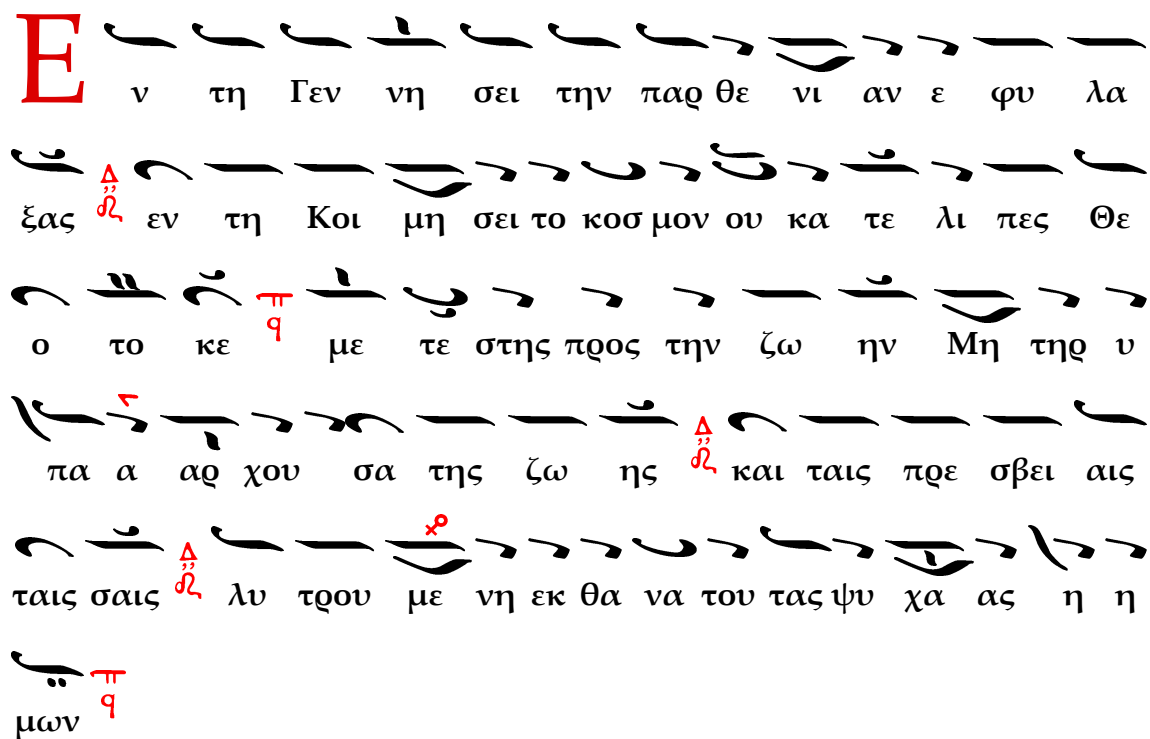
Ο τε ε ξε δη μη σας Θε ο το κε Πα αρ θε
 ε νε ⁶ ⁷ προς τον εκ σου τε ε ε χθε ε εν τα
 Α α φρα α α α α στως ^Π ⁹ πα ρην Ι α κω βος ο
 Α δελ φο θε ε ος και πρωτος ι ε ε ρα α α α
 αρ χης ^{Β8} ^Π ⁹ Πε τρος τε η τι μι ω τα τη κο ρυ υ φαι
 αι αι α των θε ο ο ο λο ο ο γων α α
 κρο ο ο ο ο της ^Π ⁹ και συμ πας ο θει ος τω ω ω ω ν

α α πο στο ο ο λω ων χο ο ο ρος εκ φαν
 Β8
 το ρι καις θε ο λο γι ι ι αι αις υ μνο ο λο γου
 Πα
 ου ου ου ουν τες το θει ον και ε ξαι σι ι ον της
 Χρι στου του Θε ου οι κο νο μι ι ι ι α ας μν στη η
 Β8
 η η ρι ι ι ι ον και το ζω αρ χι κον και θε
 ο δο χον σου σω μα κη δευ σα αν τε ες ε ε χαι ρον
 Πα
 πα νυ υ υ μνη η η η τε υ περ θε εν δε
 αι πα να γι αι και προ σβυ τα α ται των αγ γε λων
 Πα
 δυ υ να α μεις το θα αυ μα εκ πλητ το ο ο
 με ε ε ε ναι κε κυ φρι υι αι αλ λη η λαις ε
 Β8
 ε ε ε λε ε ε ε γον α ρα τε υ μων τα ας
 πυ υ υ λας και υ πο δε ξα σθη την τε κου ου σαν τον
 Πα
 ου ρα α νου και αι γη η ης ποι οι η η η την
 δο ξο λο γι αις τε α νυ μνη σω ω μεν το σε πτον και
 Β8
 α γι ο ον σω ω ω ω μα το χω ρη σαν τον
 Πα
 η μιν α θε ω ω ρη τον και Κυ υ υ ρι


 ι ι ι ον δι ο περ και η μεις την μνημην σου ε
 ο ορ τα ζο ον τες εκ βο ω μεν σοι πα νυ
 υ υ μνη η η η τε χρι στι α νων το κε ρας
 υ ψω σο ον και σω ω ω σον τας ψυ χα ας η η
 μω ω ω ω ν

Τό, Νῦν ἀπολύεις... τὸ Τρισάγιον· καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον. (ἐκ γ')

Ἀπολυτίκιον. ᾠχος 4 Πα ρ


Ε ν τη Γεν νη σει την παρ θε νι αν ε φυ λα
 ξας εν τη Κοι μη σει το κοσ μον ου κα τε λι πες Θε
 ο το κε με τε στης προς την ζω ην Μη τηρ υ
 πα α αρ χου σα της ζω ης και ταις πρε σβει αις
 ταις σαις λυ τρου με νη εκ θα να του τας ψυ χα ας η η
 μων

τὸ τέλος: τας ψυ χα ας η η μω ω ω ν

Καὶ Ἀπόλυσις.
